

Đề bài

Tả cảnh
bình minh
ở vùng quê
mà em có
dịp thưởng
thức.

Bài làm

Hè vừa qua, em có dịp về nghỉ cùng ngoại ở Hóc Môn. Em biết thêm được nhiều điều thú vị mà khi ở phố, em chỉ biết đến qua lời cô giảng, qua màn ảnh nhỏ trên truyền hình. Ấn tượng nhất đối với em là buổi ngắm cảnh bình minh, khi ông mặt trời thức dậy.

Ồ... ó... o... Tiếng gà gáy sớm vang lên. Em thức dậy, hơi ngạc nhiên vì cảnh vật xung quanh. Nhưng rồi em nhớ ra: đây là nhà ngoại, ở Hóc Môn. Em nhồm ngay dậy, mở cửa, bước ra sân. Không khí mát mẻ làm em tỉnh ngủ. Em khoan khoái hít thở luồng khí trong lành. Mùi hương lúa chín thơm nồng cuốn hút. Em thong thả bước ra sân, phóng tầm mắt nhìn ra phía cánh đồng. Bầu trời mới đẹp làm sao! Những áng mây hồng như không trôi đi được, vương ở chỗ này một chút, chỗ kia một chút. Tưởng như có một con nhện khổng lồ nào đó lạc vào không gian, bay đi giăng tơ “mây” khắp trời. Đàng xa, khói bếp nhà bác Năm bay lên. Khói quyện vào nhau rồi lại tỏa ra, có màu tím xanh rất huyền ảo.

“Tách! Tách!” Đàn cá quẫy đuôi dưới ao làm em giật mình. Trên mặt ao, mấy đóa sen nở đưa hương thơm mát tỏa khắp mặt ao. Tiếng côn trùng cùng những tiếng dế kêu rền dưới những đám mây cỏ dại mọc sát bờ ao. Bỗng “Hây! Hây!” Thì ra tiếng bác Tư đánh trâu ra ruộng cày. “Ồ! Trời sắp sáng rồi sao!” Em thăm nghĩ nhìn thấy ánh sáng màu hồng nhạt của mặt trời nhuộm trên con đê. Đàng xa tí chân trời, chị Sao Mai như vừa nhớ ra nhiệm vụ của mình, vội choàng tỉnh dậy, nhấp nháy mắt như còn ngái ngủ. Ông mặt trời vẫn chưa chịu lộ mặt ra, vẫn nấp sau cụm mây hồng, chỉ hé một hót ánh hồng ra ngoài. Chỉ một lát sau ông cũng phải lộ hết ra. Đó là ông mặt trời hay một quả cầu lửa? Màu chói đỏ bùng lên nhuộm hồng những đám mây đang trôi lững lờ. Nhưng cũng chỉ một chút thôi màu đỏ ấy đã hòa lan tan biến vào trong mọi cảnh vật. Bầu trời lúc này sáng tươi. Đã nhìn rõ những chú chim én chao lượn trên không. Chim sẻ, chim chích ríu rít trong bụi cây. Tất cả như muốn bày tỏ niềm hân hoan chào đón bình minh. Em đã thấy nhiều người đánh trâu ra ruộng. Bước chân nện trên đất nghe thình thịch. Những chú trâu nhanh nhẹn theo bước người, cái đầu ngúc ngắc, cái mõm còn dính đầy cỏ, trông thật ngộ. Bây giờ thì đồng lúa trông mới đẹp làm sao! Bông lúa óng ánh. Cả cánh đồng như được thêu kim tuyến. Em ngược nhìn lên cao, mặt trời đã vượt khỏi ngọn cây đầu làng, loang loáng ánh bạc. Những tàu dừa nghiêng nghiêng làm duyên, những mái nhà tôn ánh lên dưới ánh mặt trời trông như dát vàng lộng lẫy. Em nhìn tất cả một lần nữa, cố tận hưởng cảnh buổi sớm mai ngọt ngào của miền quê mà chẳng mấy khi được thưởng ngoạn.

Cảnh sớm mai hồng báo hiệu một ngày đẹp trời, một ngày làm việc yên bình của những người dân cần cù, chân chất.